

یکشنبه ● ۲۷ خرداد ۱۳۹۷ ● شماره صد و پنجاهوشش

زنان نیمی از جمعیت مهاجر دنیا را تشکیل می دهند

شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل در گزارشی اعلام کرد: «زنان فقیر تقریباً نیمی از مهاجرانی را تشکیل می دهند که در جستجوی کار و زندگی بهتر از مرزها عبور می کنند.» بر اساس این گزارش، زنان و دختران تقریباً نیمی از ۲۵۸ میلیون مهاجر بین المللی را تشکیل می دهند و از هر شش کارگر خانگی، یک نفر مهاجر است. همچنین زنان نزدیک به ۷۰ درصد از کارگران خانگی مهاجر را تشکیل می دهند. بیشتر زنان فقیر از کشورهای درحال توسعه مجبور به فعالیت در زمینه کارگر خانگی، پرستاری از سالمندان و شغل هایی از این دست می شوند و بسیاری از آنان از حقوق اولیه در محیط کار همچون درآمد مناسب، بیمه و غیره برخوردار نیستند.

تجربه دیگر کشورها

۱۴ | کتینو

گسترش مشاغل حوزه آی تی و قراردادهای نیمه وقت، چالش جدیدی برای بیمه و خدمات اجتماعی ایجاد کرده است

آغاز عصر جدید خویش فرمایی در اروپا

از جمله تغییر و تحولات بازار کار در اروپا می توان به افزایش مشاغل دیجیتال و گسترش الگوی «اقتصاد گیگ» یعنی اشتغال موقت و هم زمان با چندین کارفرما اشاره کرد.

اروپایی به وجود آورده است. یک چهارم قراردادهای کاری یا قرارداد کار نیمهوقت است یا قراردادی پیمانی، که ساعات کاری آن مشخص نیست. به این معنی که برنامه کاری و مدت زمان قرارداد روشن نشده است. البته در حال حاضر قوانینی متناسب با این تغییرات پیشنهاد شده است. این قوانین شامل حال دو الی سه میلیون کارگر اروپایی از راننده گرفته تا کارگر خانگی می شود که قرارداد کوتاه مدت دارند. طبق این قوانین، کارگران اروپایی شرایط شغلی شفافتری خواهند داشت. البته کسانی که شغل آزاد دارند و کمتر از هشت ساعت در هفته کار می کنند شامل این قوانین نمی شوند.

■ اصلاح قوانین کار در اسپانیا

«میريام فو» اقتصاددان که در کنفدراسیون بین المللی ارائه خدمات اجتماعی و ادغام در بازار کار فعالیت می کند، به تازگی درباره مشاغلی که شرایط غیراستاندارد و غیرقابل پیش بینی دارند، تحقیق کرده است. طبق بررسی های او، بیش از یک چهارم قراردادهای کاری برای یک هفته یا مدت زمان کوتاه تر منعقد می شود.

میريام می گوید: «برخی از افراد که به ما مراجعه می کنند شاغل هستند، اما یا قرارداد کاری کوتاه مدت دارند یا اصلاً قرارداد ندارند. عده ای هم به رغم میل خودشان قرارداد کاری نیمهوقت یا شغل کاذب دارند، یعنی به صورت حق الزحمه ای و کارمزدی برای کارفرما کار می کنند بدون اینکه از حقوق و مزایای کارمند ثابت برخوردار باشند.»

این افراد جزء کسانی هستند که مشاغل ناپایدار یا دستمزد پایین دارند و کارفرما قرارداد کاری برحسب نیاز با آن ها بسته است. این وضعیت محصول اصلاحات قوانین کار در سال ۲۰۱۲ میلادی در اسپانیاست. گفتنی است، اسپانیا از نظر تعداد قراردادهای کاری نیمهوقت مقام دوم را در اتحادیه اروپا دارد.

آن ها، می گوید: «در هلند هم کارآفرینان واقعی وجود دارد، یعنی کسانی که کسبوکار سودآور دارند و هم خویش فرما هستند. اما دسته دوم بسیار آسیب پذیر هستند. فکر می کنم نیاز به قوانینی داریم که هم برای کسانی که در برابر خطرات سرمایه گذاری مصون ترند و هم برای آن ها که بیشتر در مخاطره هستند، وضعیت یک دست و منسجمی به وجود بیاورد تا کسانی هم که درآمدشان زیاد نیست، از حمایت های اجتماعی برخوردار باشند.»

نیک کوهن، خویش فرماست و در بخش فن آوری اطلاعات کار می کند. او تصمیم گرفته به حدود ۲۰ نفر از کسانی که در این حوزه کار می کنند پلتفرمی برای کارآفرینان مستقل به وجود آورد. این پلتفرم «برود فاندز» (Broodfonds) نام دارد که به زبان هلندی به معنای «صندوق نان» است. این سیستم که بر پایه همبستگی و اعتماد متقابل بنا شده است، تاکنون ۱۷ هزار نفر در ۳۸۰ گروه مختلف را دور هم جمع کرده است.

نیک کوهن در این باره می گوید: «تعدادی از خویش فرماهایی که مثلاً در یک حوزه فعالیت می کنند، با هم صندوقی تشکیل می دهند تا مثلاً اگر یکی از آن ها بیمار شد و نتوانست کار کند، با این صندوق از نظر مالی از او حمایت شود. مثلاً من برای بیمه پایه، ماهانه ۳۵۰ یورو می پردازم و حدود ۱۲۵ یورو در صندوق «برود فاند» گذاشته ام، چون طبق تجربه های خودم و اطرافیانم، اگر یکی از ما بیمار شود، پرداخت حق بیمه پایه بسیار سخت است. نمی خواهم در این وضعیت قرار بگیرم.» ایجاد احساس مسئولیت در دولت ها، افراد و شرکت ها، چالش اصلی حمایت اجتماعی از شاغلان در اروپا به شمار می رود.

■ مشاغل ناپایدار و قراردادهای نیمهوقت

از زمان بحران مالی جهانی که اروپا نیز با آن مواجه شد، شرایط بازار کار در قاره سبز دستخوش تغییر و تحول شده و مجموعه جدیدی از شرایط سخت و غیرقابل پیش بینی را برای کارگران

از ۵۵ سال سن دارند.»

در ۱۱ کشور اروپایی، خویش فرماها از هیچ کدام از حقوق و مزایای اجتماعی برخوردار نیستند. از بیمه حوادث در محیط کار در ۱۰ کشور خبری نیست. خویش فرماها در سه کشور اروپایی هم از مرخصی استعلاجی با حقوق بی بهره اند.

گرچه در بعضی موارد حقوق و مزایای کسانی که با قرارداد غیراستاندارد کار می کنند با کسانی که قرارداد استاندارد دارند یکی است، اما دسترسی آن ها به این مزایا ساده نیست و باید واجد شرایط خاصی باشند، اما کسانی که به صورت مستقل کار می کنند یا قرارداد فصلی برحسب تقاضا دارند به هیچ کدام از این مزایا دسترسی ندارند.

در اروپا افرادی که حتی قرارداد کار نیمهوقت ندارند با مشکلات بیشتری مواجه هستند و دسترسی آن ها به مزایای یکبارگی، خدمات درمانی، مرخصی زایمان، بازنشستگی یا مزایایی مربوط به ساحت در محل کار آسان نیست.

■ تعداد زیاد خویش فرماها در هلند

هلند از نظر تعداد خویش فرماها، رتبه پنجم را در اروپا دارد، اما سوال این است که چطور می توان برای این افراد سهمیم در تولید اقتصادی، وضعیتی هم عرض با کارمندان تمام وقت به وجود آورد؟ این کشور از نظر حمایت اجتماعی از شاغلان سیستم دست و دلبازی دارد. حدود دوسوم هلندی ها بیمه خویش فرما دارند و اگر به هر دلیلی نتوانند کار کنند، حقوق یکبارگی دریافت نمی کنند. همچنین هزینه های بیماری نیز برای آن ها ارزان نیست.

با افزایش مشاغل دیجیتال و بازار کار انعطاف پذیرتر، خویش فرماها حدود ۱۴ درصد از نیروی کار فعال یا ۳۰ میلیون نفر از جمعیت اروپا را تشکیل می دهند. هلند هم یکی از بیشترین تعداد خویش فرماها را در اروپا دارد. میس وسترولد، استاد قانون کار در دانشگاه آمستردام در مورد قوانین بیمه برای

● حامد رسولی ●

● روزنامه نگار ●

بازار کار در اروپا در حال حاضر انعطاف پذیرتر از بازار کاری است که در آن شهروندان با یک قرارداد کاری ثابت یا یک کارفرما کار می کردند. از جمله تغییر و تحولات بازار کار در اروپا می توان به افزایش مشاغل دیجیتال و گسترش الگوی «اقتصاد گیگ» یعنی اشتغال موقت و هم زمان با چندین کارفرما اشاره کرد. به گزارش یورونیوز، در سیستم کنونی، حمایت های اجتماعی بیشتر شامل شهروندانی می شود که قرارداد ثابت دارند و کارفرمایان مشخص است، اما تغییر و تحولات بازار کار، تغییر شرایط کار را برای شاغلان اروپایی به همراه داشته است. در حال حاضر، نیروی کار فعال و جوان در اروپا با خویش فرما هستند یا قرارداد کاری موقت دارند یا قرارداد پیمانی نیمهوقت. این افراد که اغلب بین ۲۰ تا ۳۰ سال سن دارند، از برخی حقوق و مزایای اجتماعی، نظیر مرخصی استعلاجی با حقوق، مرخصی زایمان و بیمه خدمات درمانی محروم اند. شاید وقت آن رسیده باشد که سیستم های تأمین اجتماعی همگام با تحولاتی که در نحوه کار کردن شهروندان اروپایی پیش آمده است، متحول شود.

■ بازار کار

یورونیوز در ادامه می نویسد: «از هر ۱۰ اروپایی چهار نفر یا بیمه خویش فرما دارد یا با قرارداد کاری موقت یا نیمهوقت کار می کند. این در حالی است که شهروندان اروپایی که بین ۲۰ تا ۳۰ سال دارند، یا قرارداد کاری موقت دارند یا اصلاً قرارداد ندارند. شهروندان زن اغلب مایلند قرارداد کاری ثابت داشته باشند یا به طور نیمهوقت کار کنند. در مقابل تعداد خویش فرماها در بین مردان در اتحادیه اروپا بیشتر است و ۴۵ درصد آن ها نیز بیش

● دیگر سو ●

● منبع: گاردین ●

رشد بی سابقه بی خانمان ها در اروپا

آخرین گزارش های سازمان های مردم نهاد نشان می دهد که اروپا در ۱۰ سال اخیر شاهد افزایش بی سابقه تعداد افراد بی خانمان بوده است. در بسیاری از کشورها افزایش تعداد افراد بی خانمان بیش از ۱۵۰ درصد بوده است. بنیاد کشیش پی بر فرانسوی که سال هاست یکی از مهم ترین سازمان های کمک به بی خانمان ها و کارتن خواب های فرانسه است گزارش منتشر کرده که در آن، مشخصات دقیقی از بی خانمان های اروپا در آن درج شده است. در این گزارش آمده است: تعداد بی خانمان ها در آلمان، ابرقدرت اقتصادی اروپا، از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ با افزایش ۱۶۰ درصدی به ۸۶۰ هزار نفر رسیده است. خیابان های انگلستان با ۱۶۹ درصد افزایش در هفت سال، بین سال های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۷، روزانه میزبان ۴۷۵۱ کارتن خواب جدید بوده است. همچنین تعداد بی خانمان های بلژیک تنها در ماه نوامبر سال ۲۰۱۶ میلادی، ۳۳۸۶ نفر گزارش شده است. طبق این آمارها تنها فنلاند با کاهش ۱۸ درصدی تعداد بی خانمان ها، به عدد ۶۴۴ بی خانمان در شب در سال ۲۰۱۷ رسیده است. در فرانسه در طول یک سال، از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷، ۱۷ درصد به جمعیت کارتن خواب ها افزوده شده است. در این کشور هر سال بیش از دوهزار نفر به دلیل نداشتن سرپناه، در خیابان ها می میرند. تعداد خانواده هایی که نتوانسته اند چند ماهی اجاره شان را بپردازند از ۱۳۲ هزار خانواده در سال ۲۰۰۶ به ۱۶۶ هزار خانواده در سال ۲۰۱۴ افزایش یافته است که به معنی ۲۶ درصد افزایش است.

ایرلند هم با ۱۴۵ درصد افزایش در سه سال، از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷، ۲۰۱۷، شاهد ۸۸۵۷ شهروندی بوده که خانه هایشان را از دست داده اند. این گزارش ها نشان می دهد، با توجه به حجم گسترده مهاجرت های غیرقانونی سه سال اخیر در اروپا، بسیاری از پناهجویان نیز به جمع بی خانمان های اروپا افزوده شده اند. در این بین تنها کشوری که موفق شده با رشد منفی تعداد بی خانمان ها روبه رو شود فنلاند است. همکاری شهرداری ها با دولت فنلاند اجازه داده است که تعداد ۳۰ هزار بی خانمان این کشور در ۳۰ سال بسیار کم شود. این کشور اسکاندیناوی در عین شگفتی، از یک مدل آمریکایی الهام گرفته است. نام این پروژه «اول خانه» است. طی این طرح، دولت موظف می شود محل اسکان افرادی را تأمین کند که مدت زیادی است بی خانمان هستند. خانه هایی که به صورت مجازی در اختیار این شهروندان قرار می گیرد. فرد بی خانمان در مقابل تحویل خانه متعهد می شود کارهای پیشنهادی دولت را بپذیرد. به این ترتیب او، هم هزینه زندگی را تهیه می کند و هم صاحب خانه می شود. همچنین دولت در قبال کار این افراد، متعهد می شود هزینه های بیمه تأمین اجتماعی و درمانی این افراد نیز مهیا شود. این طرح در برخی از ایالت های آمریکا به طور موقت به اجرا گذاشته شد، اما به دلیل شکایت های متعدد سیاستمداران جمهوری خواه متوقف شد. برنامه اسکان بی خانمان ها در فنلاند از سال ۱۹۸۷ آغاز شد. در سال ۲۰۰۸ دولت فنلاند طی پروژه ای دست به کار بزرگی زد و اعلام کرد تا سال ۲۰۱۵ تعداد بی خانمان ها در این کشور را به صفر می رساند. هرچند این موضوع در این سال عملی نشد، اما در سال ۲۰۱۸ آمارها نشان می دهند که برخلاف اغلب کشورهای اروپایی، این کشور اسکاندیناوی موفق شده معضل کارتن خوابی و بی خانمانان را رفع کند.

www.tamin24.ir

دروازه های به دنیای سیاست های اجتماعی نوین
@www.tamin24ir